

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/333/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114223392
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114223392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, p r o t i žalovanému: Z. V., J.. X.X.XXXX, G. S. Š. XX, o zaplatenie 282,54 Eur a zmluvnú pokutu a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 25.8.2014 sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 282,54Eur a tiež zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne a úroku z omeškania vo výške 2,65% ročne a to zo sumy 17,03Eur od 19.2.2012 do 30.10.2012, zo sumy 10,03 Eur od 31.10.2012 do 4.12.2012, zo sumy 17,30 Eur od 19.10.2012 do 4.12.2012, zo sumy 17,03 Eur od 19.11.2012 do 4.12.2012, zo sumy 10,06 Eur od 5.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 17,03 Eur od 19.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 17,03 Eur od 19.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,03 eur od 19.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 221,39 Eur od 19.3.2013 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 300 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom dosiahnú tieto nároky sumu 300 Eur uplatňuje len ročný úrok z omeškania 5,75% zo sumy 282,54 Eur do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 10.12.2010, ktorým žalovanému poskytol úver vo výške 300 Eur, ktorý mal byť splatený 36 mesačnými splátkami po 17,03 Eur. Keďže žalovaný úver riadne nesplácal, dňa 18.3.2013 došlo k zosplateniu úveru.

Žalovaný sa k žalobe doposiaľ nevyjadril, aj keď žaloba mu bola doručená 14.10.2014.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere č. 8300033561, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením o zosplatnení zo dňa 2.12.2012, oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 10.12.2010, doručenkou, kartou klienta a zistil tento skutkový stav:

Dňa 10.12.2010 bola uzavretá medzi účastníkmi písomná zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8300033561. Táto zmluva pozostáva vlastne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. K realizácii revolvingu však nedošlo. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný dňa 25.11.2010 s vyplnením údajov v bode 5. Uvádza sa v ňom, že dlžník požaduje úver 300 eur, ktorý splatí 36 mesačnými splátkami po 17,03 Eur. RPMN mala byť 70% a ročná úroková sadza bola v tej istej hodnote. Uvedené bolo aj priemerné RPMN 44,57 %.

Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom úvere, pričom tie sú totožné ako v bode 5 okrem hodnoty RPMN, ktorá v tomto bode 6 je vo výške 68,30%. Žalobca túto zmluvu podpísal dňa 10.12.2010. V ten istý deň zaslal žalovanému aj oznámenie veriteľa o schválení úveru s tými údajmi ako sú uvedené už v spomínanom bode 6 formulárovej zmluvy, avšak zo spisu nie je zrejmé, či túto listinu žalobca žalovanému aj doručil, nepochybne však podpis žalovaného na tejto listine sa nenachádza.

Z karty klienta vyplýva, že žalovanému bola vyplatená suma 255,25 Eur, pričom žalovaný žalobcovi uhradil 330,54 Eur. Poslednú splátku uhradil 5.12.2012.

Žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 2.12.2012 a to v lehote 15 dní od jeho doručenia. Žalovaný tento list prevzal dňa 7.12.2012.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 2.4.2010 do 10.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov; pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného (70%) a iná v akceptácii žalobcu (68,30%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaná musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôsledkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

V zmluve však chýbajú aj ďalšie obligatórne náležitosti a to konečná splatnosť úveru, pretože nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014). V zmluve však absentuje aj ďalšia povinná náležitosť, ktorá je upravená pod písm. k/ citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013).

Všetky vyššie uvedené nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľov ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu so spotrebiteľského úveru. Znamená to, že žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru. Keďže však žalovaný žalobcovi zaplatil väčšiu sumu, než mu reálne bola poskytnutá žaloba je nedôvodná.

Žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu, v žalobe uvádza, že podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy, čo však nie je pravdou, keďže zmluvná pokuta v zmluve dohodnutá nebola. Uvedená je v tzv. Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. ktoré sú typickými všeobecnými obchodnými podmienkami. Obsahujú 19 bodov vrátane podbodov napísaných drobným písmom a navyše nie sú podpísané účastníkmi zmluvy.

Aj pre dohodu o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma s poukazom na § 544 ods. 2 OZ. Podľa citovaného ustanovenia zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Je teda nepochybné, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak je neplatná s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je pritom ukončený podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojím podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. V tomto konkrétnom prípade ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy podpísanej účastníkmi a preto podľa súdu nedošlo k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute. Nemožno pritom prehliadnuť ani skutočnosť, že zmluvné podmienky sú nacyklostilované, napísané veľmi drobným písmom a v rozsiahlom objeme, takže málokto zo spotrebiteľov ich prečíta. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I.US 3512/2011 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú

byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Z dôvodu neplatnej dohody o zmluvnej pokute súd preto zamietol žalobu aj v tejto časti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ale keďže ten bol v konaní neúspešný, táto náhrada mu neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.